

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.V.20.580/2019/4.

A tanács tagjai:

Dr. Bartal Géza a tanács elnöke

Dr. Cseh Attila előadó bíró

Dr. Bleier Judit bíró

A felperes:

...

A felperes képviselője:

ifj. dr. Szilágyi István ügyvéd

Az alperes:

...

Az alperes képviselője:

Dr. Ruppert Ildikó ügyvéd

A per tárgya:

Lakásügyi per

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Szekszárdi Törvényszék 10.Pf.20.588/2017/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Szekszárdi Járásbíróság 4.P.20.330/2015/29.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezi, és az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 266.700 (kétszázhatvanhatezer-hétszáz) forint együttes másodfokú és felülvizsgálati eljárási költséget.

Megállapítja, hogy a felperes 70.000 (hetvenezer) forint tévesen lerótt felülvizsgálati eljárási illeték visszaigénylésére jogosult.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 70.000 (hetvenezer) forint le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az ... helyrajzi szám alatt nyilvántartott, szám alatti, kivett lakóház, udvar, gazdasági épület

- megnevezésű (a továbbiakban: perbeli) ingatlan az alperes kizárólagos tulajdonát képezte.
- [2] Az alperes mint eladó és a perben nem álló ... mint vevő között 2011. szeptember 21-én ingatlan adásvételi szerződés jött létre 6.000.000 forint vételár ellenében, függőben tartással. A felek megállapodtak abban, hogy az eladó részére 2011. november 21. napjáig biztosítják az adásvételi szerződés megszüntetésének lehetőségét. Eszerint, amennyiben az eladó legkésőbb eddig az időpontig visszafizeti a teljes vételárat, úgy ezzel egyidejűleg a felek az adásvételi szerződést felbontják és intézkednek az eredeti állapot helyreállítása iránt. A vevő nem lépett birtokba, az eladó a vételárat visszafizette, így az adásvételi szerződés felbontásra került.
- [3] A perbeli ingatlan tekintetében 2012. január 24-én újabb adásvételi szerződés jött létre immár a felperes mint vevő és az alperes mint eladó között 5.400.000 forint vételárért. A szerződés szerint a vevő a vételárat a szerződés aláírásakor megfizette, és az eladó e napon a felperes birtokába adja a perbeli ingatlant. Ez esetben is tartalmazta a szerződés a megszüntetésének lehetőségét, 2012. április 24-ig biztosítva az eladó részére, hogy amennyiben a teljes 5.400.000 forint összegű vételárat az eladó visszafizeti a vevő részére, úgy az eredeti állapot helyreállításra kerül. E szerződést a felek 2012. április 25-én módosították, és a visszavásárlás lehetőségét 2012. június 25. napjáig hosszabbították meg.
- [4] Ugyancsak az alperes mint eladó és a felperes mint vevő között 2012. július 19. napján egy újabb „ingatlan adásvételi szerződés függőben tartással (módosításokkal, egységes szerkezetben)” elnevezésű okirat jött létre, amely tartalmazta, hogy az eladó kizárólagos tulajdonát képezi a perbeli ingatlan, azonban arra 2012. január 26-i széljegyszámon feljegyzésre került a felperes tulajdonjog bejegyzés iránti kérelme. E szerződésben az eladó eladta, a vevő megvásárolta 5.400.000 forint vételárért az ingatlant, rögzítve azt, hogy a vevő 2012. január 24-én megfizette a vételárat, továbbá, hogy ugyanezen a napon az alperes a felperes birtokába adta az ingatlant. A visszavásárlás lehetőségét a szerződésben 2013. január 18. napjáig biztosították úgy, kikötötték, ha az eladó a teljes vételárat visszafizeti a vevő részére, úgy a felek az adásvételi szerződést felbontják, intézkednek az ingatlan-nyilvántartási bejegyzés törlése iránt, és az eredeti állapotot helyreállítják.
- [5] Az alperes az 5.400.000 forint vételárat nem fizette vissza, a felperes tulajdonjoga bejegyzésre került a perbeli ingatlan tulajdoni lapjára.
- [6] A perben nem álló ... mint hitelező, és a perben ugyancsak nem álló ... Kft. mint adós között 2012. szeptember 5. napján kölcsönszerződés jött létre 4.112.000 forint kölcsön nyújtására, amelynek lejárat napja 2012. december 15. volt. A kölcsönszerződés biztosítására ... mint jogosult és ... (az alperes fia) mint az adós társaság tulajdonosa között kezési szerződés jött létre.
- [7] A felperes 2014. évben kérte a perbeli ingatlan birtokba adását, majd 2014. június 5-én e tárgyban ügyvédi felszólítást küldött az alperesnek, aki annak nem tett eleget.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [8] A felperes keresetében a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 115. § (3) bekezdése, 193. § (1) bekezdése, 98. §-a és 3. §-a alapján a perbeli ingatlan kiürítésére kérte kötelezni az alperest, hivatkozva a 2012. július 19-én megkötött adásvételi szerződésre.
- [9] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Állította, hogy a felek közötti adásvételi szerződés színlelt volt, valódi tartalma szerint az a ... kölcsönadó és ... kölcsönvevő közötti kölcsönszerződés biztosítására létrejött jelzálogszerződés volt.

Az első- és másodfokú ítélet

- [10] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest a perbeli ingatlan 30 napon belüli kiürítésére és a felperes birtokába adására.

- [11] A becsatolt okiratok, továbbá az okiratszerkesztő ügyvéd (...) és ... tanúvallomása alapján azt állapította meg, hogy a peres felek között az adásvételi szerződés létrejött, a vevő a vételárat megfizette, az alperes nem élt a vételár visszafizetésének lehetőségével, így a tulajdonosváltás az ingatlan-nyilvántartáson átvezetésre került. Az elsőfokú bíróság ítélete értelmében az alperes a 2012. július 19. napján megkötött adásvételi szerződés színlelt voltát bizonyítani nem tudta, így - miután a közhiteles ingatlan-nyilvántartás szerint a perbeli ingatlan a felperes tulajdonát képezi -, a felperest megilleti a birtoklás joga, ezért a jogalap nélkül birtokló alperest kötelezte az ingatlan kiürítésére és felperes részére történő birtokba adásra.
- [12] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletében az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, a keresetet elutasította és mellőzte az alperes marasztalását.
- [13] A másodfokú ítélet indokolása szerint az elsőfokú bíróság a tényállást a döntéshozatalhoz szükséges mértékben feltárta, azonban vizsgálata nem terjedt ki az alperes valamennyi jogi érvelésére. A másodfokú bíróság rámutatott: az alperes a perbeli adásvételi szerződés létrejöttét, illetve annak érvényességét védekezése körében két okból vitatta.
- [14] Egyrészről színleltiségre hivatkozott, állítva, hogy az adásvételi szerződés kölcsönügyletekhez kapcsolódó jelzálogszerződést leplezett. E körben a másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság ítéletében kifejtett jogi állásponttal.
- [15] Másrészről az alperes azt is állította, hogy a megkötött adásvételi szerződés mindkét fél esetében akarathibában szenved, mert a peres feleknek nem volt az adásvételre irányuló ügyleti szándékuk (e tekintetben utalt a 21. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 3. oldal harmadik bekezdésében rögzítettekre).
- [16] A másodfokú bíróság szerint az akarathiba miatt érvényesített alperesi semmisségi kifogás megalapozott, az állított akarathiba a szerződés tartalmából megállapítható.
- [17] A jogerős ítélet értelmében az alperes ezen érvelése szempontjából a Ptk. 205. § (1) bekezdéséből kell kiindulni. Ennek megfelelően a szerződés a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kijelentésével jön létre. A Ptk. 200. § (1) bekezdéséből fakadó szerződési szabadság tartalmát illetően azonban megkötés, hogy egy adott szerződés mely elemeiben kell megállapodniuk ahhoz, hogy a szerződés létrejöjjön. Adásvételi szerződés esetén a szerződés lényeges tartalma annak kifejezése, hogy adásvétel történt. E körben a másodfokú bíróság utalt a XXV. számú Polgári Elvi Döntésben (a továbbiakban: XXV. PED) foglaltakra. Kifejtette továbbá: az esetek többségében a kérdés úgy merül fel, hogy az adásvételként nem nevesített írásbeli nyilatkozat tartalmából az átruházásra irányuló akarat megállapítható-e. Ezzel szemben a perbeli esetben a kérdés az, hogy az adásvételi szerződésnek nevezett okirat tartalmából valóban az ingatlan tulajdonjogának átruházására irányuló akarat ismerhető-e fel. A törvényszék álláspontja szerint a perbeli esetben nem, ezért „az alperes semmisségi kifogása az adásvételi szerződés létre nem jöttére hivatkozással alapos”.
- [18] A másodfokú bíróság jogi indokolása körében kiemelte, hogy az „adásvételi szerződés függőben tartása” megjelölésű szerződés valamennyi kikötésére vonatkozó vizsgálat során magának a jogügylet megnevezésének és a megnevezéshez fűzött tartalomnak is jelentősége van. A perbeli jogügylet megnevezése az ingatlan-nyilvántartás eljárási jogintézményét úgy tünteti fel, mintha az az adásvétel jogintézményének egy típusa lenne. Mivel a Ptk. mint anyagi jogszabály az adásvétel különös nemei között ilyen szerződést nem tartalmaz, ezért - figyelembe véve a szerződési szabadság elvét is - a kérdés az, hogy a részletszabályok mennyiben feleltethetők meg az egyes jogintézményeknek. E körben a szerződő felek akaratának kifejezése szempontjából jelentősnek ítélte, hogy az adott ingatlan-nyilvántartási eljárási szabályok felhasználása megvalósult [Inyvtv. 47/A. § (1) bekezdés b) pont], de nem a jogintézmény rendeltetéséhez kötődően. A törvényi szabállyal szemben ugyanis a bejegyzett jogosult (az eladó) által gyakorolható bejegyzési hozzájárulás helyett azt rögzítette a szerződés 2. pontja a szerződéskötés körülményei, a ténymegállapítások körében, hogy a vevő (a felperes) nem adja ki a korábbi megállapodás szerinti

határidőben a bejegyzési engedélyt, amiből következően a valós tulajdonszerzési akarata nem állt fenn.

- [19] A másodfokú bíróság szerint a vevő, azaz a felperes oldalán fennálló akarathány oka is kitűnik a szerződés további tartalmából, valamint - annak ellenére, hogy jognyilatkozatként a tulajdonátruházás szerepel a szerződésben - az egyes rendelkezések ellentétesek az adásvételhez kapcsolódó törvényi kötelezettségekkel. E körben hangsúlyozta: az adásvétel lényege a tulajdonjog átruházása és a vételár megfizetése, mellyel az ügylet teljeseedsbe is megy. A törvényi követelménnyel szemben azonban az eladó vételár-visszafizetési jogát rögzítették a szerződés 8. pontjában, ami a 9. pontban már kötelezettségként fogalmazódik meg. A 9. pont a vételár eladó általi visszafizetésének elmaradása esetére határoz meg következményt, a tulajdonjog vevő javára szóló ingatlan-nyilvántartási bejegyzését. A szerződés szerint tehát a felek akarata nem az ingatlan tulajdonjogának az átruházása volt, a vevő tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartási bejegyzése nem más, mint a vételár visszafizetési kötelezettségként megfogalmazott, az eladóra háruló pénzfizetési kötelezettség elmulasztásának jogkövetkezménye. Mindemellett a megfogalmazásból sem következik, de nem tekinthető a felek szerződéses rendelkezése visszavásárlási jog kikötésének sem, mert nem jogosítja fel az eladót egyoldalú, címzett jognyilatkozat megtételére a Ptk. 374. §-ában foglaltak szerint.
- [20] A másodfokú bíróság a szerződés tartalmának vizsgálata alapján összességében arra a következtetésre jutott, hogy a szerződésből a perbeli ingatlan tulajdonjogának átruházására irányuló valós akarat kifejezése nem következik.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [21] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, annak hatályon kívül helyezése és elsődlegesen az elsőfokú ítéletnek megfelelő határozat hozatala, másodlagosan az eljáró bíróságok új eljárásra és új határozat hozatalára utasítása végett. Megsértett jogszabályhelyként egyrészt a Pp. 206. §-át, másrészt a Ptk. 207. § (5) bekezdését, továbbá 205. § (1) bekezdését és 207. § (1) bekezdését jelölte meg.
- [22] A felperes eljárási szabálysértésként arra hivatkozott, hogy a másodfokú bíróság megsértette a fellebbezési eljárásban fennálló felülmérlegelés tilalmát. Utalt arra, hogy a másodfokú bíróság jogerős ítéletében rögzítette, miszerint az elsőfokú bíróság a tényállást kellő mértékben feltárta, majd azt, hogy „vizsgálata nem terjedt ki az alperes valamennyi érvelésére”. Emellett rögzítette azt is, hogy a színleltség körében egyetértett az elsőfokú bíróság által kifejtettekkel. A felperes érvelése szerint a másodfokú bíróság által rögzített alperesi állítás (miszerint az adásvételi szerződés mindkét fél esetében akarathibában szenved, mert a peres feleknek nem volt adásvételre irányuló szándékuk) nem plusz állítás, hanem a színleltség hivatkozása, amit viszont elbírált az elsőfokú bíróság és ezzel a másodfokú bíróság is egyetértett. Kifejtette, hogy a színlelt és a leplezett szerződés is akarathibában szenved mindkét fél részéről, előbbi akarathányos, utóbbi takart akaratnyilatkozatú. Erre tekintettel az elbírált eredményeként a másodfokú bíróság csak akkor juthatott eltérő álláspontra, ha felülmérlegelte az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelését, erre azonban jogerős ítélete indokolásában nem utalt, és nem tartalmazza a másodfokú ítélet, hogy az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelése hol és mennyiben megalapozatlan, következtetése mikor és mennyiben kirívóan okszerűtlen vagy iratellenes.
- [23] Az anyagi jogi jogszabálysértések körében a felperes szerint hibás a másodfokú bíróság álláspontja annak rögzítésekor, miszerint „... az alperes semmisségi kifogása az adásvételi szerződés létre nem jöttére hivatkozással alapos”, tekintettel arra, hogy létre nem jött szerződés érvényessége nem vizsgálható.
- [24] Az a szerződési pont pedig, ami a jogszerző (vevő) tulajdonjog bejegyzéséhez szükséges hozzájárulásáról rendelkezik, nyilvánvalóan elírást tartalmaz, abból semmiképpen nem vonható

következtetés arra, hogy a vevőnek nem is állt szándékában tulajdonjogot szerezni. Ehhez képest a perbeli adásvételi szerződés 3. pontja mindkét fél kifejezett, egyértelmű és határozott akaratnyilatkozatát tartalmazza a perbeli ingatlan tulajdonjogának átruházásával kapcsolatban.

[25] Érelmezte a szerződés 8. és 9. pontjának a másodfokú bíróság általi értelmezését, ami szerinte a visszavásárlási jog legális, és a Ptk. vonatkozó rendelkezéseinek megfelelő kikötése. Kiemelte, hogy az adásvételi szerződés 3. pontjában a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezése a Ptk. 205. § (1) bekezdése szerint megtörtént, ezen túlmenően a felek a kifejezett akaratuknak megfelelően jártak el az alperes tulajdonjogának törlése, a felperes tulajdonjogának bejegyzése érdekében, amelyről földhivatali határozatot kaptak, és azt - bármiféle jogorvoslati kérelem nélkül - mindketten tudomásul vették. Minderre tekintettel a jogerős ítélet sérti a Ptk. megjelölt 205. § (1) bekezdését, és 207. § (1) bekezdésébe foglalt értelmezési szabályát is.

[26] A felperes kitért arra is, hogy - az alperes álláspontjától eltérően - a perbeli jogkérdés tekintetében nincs jelentősége annak, hogy

- a vevő megtekintette-e a vásárlás előtt a perbeli ingatlant,

- a birtokba adás megtörtént-e vagy sem,

és ezekből szintén nem lehet a felek akarathiányára vonatkozó következtetést levonni, mint ahogy abból sem, hogy a tulajdonos (az adott ügyben a felperes) mikor szerez érvényt a tulajdonjogából fakadó birtoklási igényének.

[27] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartását célozta. Kifejtette, hogy a másodfokú bíróság a fellebbezés elbírálása során jogszerűen gyakorolta mérlegelési jogát, és jutott az elsőfokú bíróság által felvett bizonyítás alapján más jogi következtetésre. Fenntartotta álláspontját a tekintetben, hogy valójában a fia által felvett, egy, a felperestől eltérő személy által biztosított kölcsön vonatkozásában vállalt kötelezettséget ingatlana fedezetül történő felajánlásával mintegy zálogtárggyal. Nem kívánt ingatlana tulajdonjától megválni, a felperes pedig nem kívánt abba beköltözni, nem is ismerte annak fekvését illetve helyét, a perbeli szerződést megelőző egyeztetések a felek között nem történtek, pusztán egy budapesti ügyvédi irodában találkoztak. Mindebből következően a másodfokú bíróság helyesen jutott arra a döntésre, hogy a feleknek adásvételre irányuló szándéka nem volt.

A Kúria döntése és jogi indokai

[28] A felülvizsgálati kérelem alapos.

[29] A felülvizsgálat eredményeként a Kúria azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet anyagi jogszabályt sért, azonban téves a felperes felülvizsgálati hivatkozása a tekintetben, hogy a másodfokú bíróság megsértette volna a „felülmérlegelés tilalmát” a fellebbezési eljárásban, ezáltal a Pp. 206. §-át. Ezzel összefüggésben a Kúria rámutat, hogy a másodfokú bíróság reformatórius jogkörében jár el érdemi döntésének meghozatalakor. Ez azt jelenti, hogy a másodfokú bíróság teljes egészében felülbíráhatja az elsőfokú ítéletben rögzített tényállást, ahhoz nincs kötve, az elsőfokú bíróság által megállapítottaktól függetlenül, önállóan felülmérlegelheti a bizonyítás eredményét és új tényállást állapíthat meg. (EBH2006.1526. indokolása)

[30] Ugyanakkor a Kúria a felülvizsgálat eredményeként azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet sérti a Ptk. 205. § (1) bekezdését.

[31] A másodfokú bíróság azt helyesen rögzítette jogerős ítéletének indokolásában, hogy az alperes a színlelt szerződésre [azaz a Ptk. 207. § (6) bekezdése szerinti semmisségi okra, alperesi pozícióban kifogásként] történt hivatkozásán túl azzal is védekezett, hogy a felek akaratára a perbeli ingatlan adásvétel jogcímén történő átruházására nem terjed ki.

[32] Ez az alperesi állítás tartalma alapján [Pp. 3. § (2) bekezdés] az adásvételi szerződés létre nem jöttére történt hivatkozás, figyelemmel arra, hogy a Ptk. 205. § (2) bekezdése értelmében a szerződés létrejöttéhez a feleknek a lényeges (valamint a bármelyikük által lényegesnek minősített)

kérdésekben való megállapodása szükséges, és a másodfokú bíróság által szintén helytállóan felhívott XXV. számú PED értelmében az ingatlan tulajdonjogának átruházására irányuló szerződésből - egyebek mellett - a feleknek az átruházást célzó akaratnyilvánításának is ki kell tűnnie. Hangsúlyozandó azonban, hogy a szerződés valamely lényeges tartalmi elemében való megállapodás hiánya a szerződés létre nem jöttének, és nem semmisségének megállapítására ad alapot (BH2004.142.I.), és a bíróságnak először azt kell vizsgálnia, hogy a szerződés létrejött-e, volt-e a feleknek szerződési akarata, ezt követően vizsgálandók a semmisségi (illetve ha van: megtámadási) okok, hivatkozások (BH2013.64.).

- [33] A másodfokú bíróság - jogerős ítéletének indokolása szerint (4. oldal alulról harmadik bekezdés) - egyetértett az elsőfokú bíróság jogi álláspontjával a tekintetben, hogy az alperes a perbeli adásvételi szerződés színleltségét - az e tekintetben reá háruló bizonyítási teher ellenére) nem tudta bizonyítani (elsőfokú ítélet 5. oldal első bekezdés). A semmisségi kifogás alaptalanságát rögzítő ezen jogerős ítéleti - számára nyilvánvalóan kedvező - megállapítást a felperes felülvizsgálati kérelmében értelemszerűen nem támadta, ezért az a Pp. 275. § (2) bekezdése szerinti felülvizsgálati keretekre is figyelemmel nem is képezte a felülvizsgálati eljárás tárgyát.
- [34] A Kúria ehhez képest csak a szerződés létre nem jötte körében a másodfokú bíróság által kifejtett, és a felperes felülvizsgálati kérelmében kifejezetten támadott jogi álláspontot vizsgálhatta. E körben ezt állapította meg, hogy a másodfokú bíróság tévedett, amikor a perbeli adásvételi szerződés tekintetében az érintett ingatlan tulajdonjoga kapcsán a felek kölcsönös átruházási akarata kifejezésének a hiányát állapította meg.
- [35] A perbeli adásvételi szerződés 3. pontja - amint arra a felperes felülvizsgálati kérelmében helytállóan mutatott rá - egyértelműen, kétségmentesen, félreérthetetlenül tartalmazza mindkét szerződő fél kifejezett ügyleti akaratát (akaratának kinyilvánítását): „eladó eladja, vevő megveszi”.
- [36] Ezzel szemben a másodfokú bíróságnak az adásvételi szerződés függőben tartásával (mint ingatlan-nyilvántartási eljárásjogi jogintézménnyel) kapcsolatos levezetése tévesen indult ki a szerződés 2. pontjában szereplő nyilvánvaló elírásból, tekintettel arra, hogy a vevő tulajdonjoga bejegyzéséhez szükséges bejegyzési engedélyt minden kétségtől mentesen kizárólag az eladó (mint bejegyzett tulajdonos) adhatja meg. A téves kiindulási alaphoz a másodfokú bíróság ugyancsak téves következtetést vont le a felperes (vevő) valós tulajdonszerzési akarata hiányát illetően.
- [37] Az akarathány okával kapcsolatban a szerződés 8. és 9. pontjából levont következtetés sem helytálló. A felek - a perbelit megelőző két további adásvételi szerződéshez hasonlóan - e szerződésben is biztosították az eladó számára a szerződés megszüntetésének (ezáltal az ingatlan tulajdonjoga megtartásának) lehetőségét, a kifizetettként rögzített vételár szerződés szerinti határidőre történő, teljes visszafizetése útján. Ez a jogtechnikai megoldás önmagában a szerződéses szabadság elvéből adódóan a feleket megillette, annak tartalma jogszabályba nem ütközött (nem tilos), valójában a szerződés megszüntetése (és ebből adódóan az eredeti állapot helyreállítása) lehetőségét biztosította. Ebből következően a tulajdonjog átruházására irányuló akarat hiányára e kikötésből okszerűen nem volt levonható következtetés, és ebben a körben a szerződéskötés egyéb körülményei (a felek érdemi egyeztetésének hiánya, az ingatlan ismerete, illetve annak hiánya a vevő részéről, stb.) sem bírtak relevanciával.
- [38] A kifejtettekre figyelemmel a másodfokú bíróság a Ptk. 205. § (1) bekezdésének sérelmével állapította meg a perbeli ingatlan adásvételi szerződés tekintetében a felek tulajdonjog átruházására irányuló kölcsönös akaratának hiányát, és emiatt az adásvételi szerződés létre nem jöttét, amire figyelemmel a Kúria a fenti, anyagi jogszabályt sértő jogerős ítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Záró rész

- [39] Az eredményes felülvizsgálati kérelemre tekintettel kötelezte a Kúria az alperest a felperes számára

az együttes másodfokú perköltség és felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére, amelynek összegét a pertárgyértékre, valamint a másodfokú és a felülvizsgálati eljárásban kifejtett felperesi jogi képviselői tevékenységre tekintettel a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése, valamint (5)-(6) bekezdései alapján állapította meg.

- [40] A felperes az eljárás során - a felülvizsgálati szakra is kiterjedően - teljes személyes költségmentességben részesült, ennek ellenére a felülvizsgálati kérelmére 70.000 forint felülvizsgálati eljárási illetéket rótt le. Erre figyelemmel a Kúria megállapította, hogy a felperes a tévesen lerótt felülvizsgálati eljárási illeték visszaigénylésére jogosult [az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 80. § (1) bekezdés f) pont, Pp. 84. § (1) bekezdés a) pont].
- [41] A pervesztes alperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint köteles megfizetni az államnak, felhívásra a fentebb írtakra is figyelemmel le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket.
- [42] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a felperes kérelmére a Pp. 274. § (1) bekezdésének megfelelően tárgyaláson bírálta el.
- [43] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 271. § (1) bekezdésének e) pontja zárja ki.

Budapest, 2020. február 27.

. Bartal Géza s.k. a tanács elnöke, Dr. Cseh Attila s.k. előadó bíró, Dr. Bleier Judit s.k. bíró